

[Riishøj]

der kom individuelle ansøgninger fra sydafrikanere om studiemæssige og kulturelle forbindelser i Danmark; ville de blive nægtet indrejsevisum. Vi er meget glade for, at socialdemokratiet holder fast ved denne holdning.

Jeg er også enig i, at der simpelt hen er tale om at imødekomme en anmodning fra FN selv og fra de bevægelser og de lande, som har en aktiv antiapartheidpolitik. Den bør vi i det mindste følge op på det kulturelle område. Det vil være meget pinligt for Danmarks renommé udadtil, hvis vi ikke fastholder i det mindste på det kulturelle område en klar og konsekvent linje.

Hr. Ahlmann-Ohlsen talte om de selvbestaltede lovgivere ude på skolerne. Jeg synes ikke, det er mærkeligt, at man reagerer, når der er uklarhed. Når den tidligere udenrigsminister fortolker loven på en anden måde end den nuværende, når der ganske klart er begrundelse for en tvivl, kan jeg altså ikke se, at man er selvbestaltede lovgivere. Jeg føler også, at lærere, der indgår i den slags arrangementer, har lov til at have en moralsk, etisk forpligtelse over for deres arbejde. Sådan nogle argumenter har tidligere været nævnt i forbindelse med abort og seksualundervisning. Jeg synes bestemt også, at lærerne i forhold til at indgå kulturelle forbindelser med et apartheidregime, som vi i øvrigt fordømmer, har lov til at have en moralsk, etisk opfattelse i dette spørgsmål.

Hr. Halvgaard svarede jeg kort før. Jeg mener ikke, der er grund til at gentage det, jeg nævnte. Dette er helt i overensstemmelse med det, Danmark har gjort i FN, og det ville være en hån mod FN, hvis vi ikke havde lov til at diskutere disse spørgsmål i det danske folketing.

Hr. Halvgaard nævner Østlandene. Det fremføres jo altid i debatten om Sydafrika, at de er værre i Østlandene. For mig er der ingen tvivl om, at Sydafrika er et enestående racistisk system, som ikke genfindes i noget andet land, hvorken øst eller vest for jerntæppet. Men dér har centrum-demokraterne og fremskridtspartiet jo en ganske anden mening. Det har vi set i gentagne Sydafrikadebatter.

Hr. Kruse Rasmussen fulgte den linje op og understregede igen hykleriet. Man er imod apartheid, men kan egentlig godt lide Sydafrika. Vi skal ikke gøre noget, vi skal

behandle Sydafrika ganske som andre stater – eller rettere sagt langt mildere end østeuropæiske lande, for vi har jo visumtvang og alverdens restriktioner på handel og kulturelle forbindelser og andre ting. Vi kræver indrejsevisum for Østlandene. Disse restriktioner vil centrum-demokraterne utvivlsomt fastholde og gøre stærkere, men over for Sydafrika skal der være åbent land. Man behandler altså Østlandene ganske anderledes mildt end Sydafrika, som vi ellers stempler som et enestående tilfælde.

Jeg håber meget, at de radikale under udvalgsarbejdet kan overbevises om, at denne type forbindelser bruges af apartheidregimet. Vi mener endda, vi har skriftligt bevis på det, når ansøgere til den slags arrangementer skriver under på, at de direkte skal repræsentere landet. Der er ingen tvivl om, som hr. Steen Folke også nævnte – der er utrolig mange beviser på det – at Sydafrika, apartheidstyret, elsker den type forbindelser både på det sportslige og på det kulturelle område. Det udnytter det indadtil til at legitimere sig. Alle afrikanske lande, alle antiapartheidbevægelser har den klare opfattelse, at isolerende sanktioner er det eneste alternativ til at undgå et militært blodbad i det sydlige Afrika, som er godt i gang, og som vi kun fremmer, hvis vi ikke bruger sanktionsvejen.

Til hr. Steen Folke har jeg ingen kommentarer. Vi er ganske enige i VS' holdning til dette her. Vi håber også stærkt, at vi får overbevist de radikale om det rimelige i at standse denne type kulturelle forbindelser, sådan at vi får en helt vandtæt sanktionspolitik på dette område, og sådan at tvivl ude på skolerne og i uddannelsessystemet helt kan fjernes.

Lawaetz (FP):

Jeg er glad for, at hr. Riishøj siger, at fremskridtspartiet har en anden mening. Heldigvis. Folk går fra salen. Det gør jeg også tit, og i virkeligheden burde man slet ikke sidde her, for det er jo rigtigt, hvad min partifælle siger, at det næsten er under folketingets værdighed. Men det bliver interessant at sidde og høre på. Man rejser en stor debat, fordi to eller tre studerende skulle opholde sig her i Danmark.

Jeg kan forstå, at SF aldrig vil gå ind for, at man sparer nogle milliarder kroner på at